

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ.
HIRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRBE
VALÓ KÖZLEMÉNYEKET FOLYVÁZ A KIADÓHIVATAL.

A zászló meg az „és”

Megvan a nagy koncepció. Legfelsőbb kézirat rendel el, hogy a közös hadsereg címének eddigi császári királyi jelzőjébe zúrássék bele az „és”.

A kiknek ennek hiánya miatt fáj a szive álló huszonegy esztendőig, im megnyugodhatnak: hó vágyuk teljesült. Kár, hogy Andrassy Gyula gróf a politikai kiútról nem nem szerepel. Ő, a ki szerint már 1867-ben „mindent megkaptunk, a mit akartunk”, — most megtanítaná a nemzetet, hogy ez az „és” arra a „mindenre” ráadás, — most már mindenünk megvan s még azonfölül egy „és”. Államjogi superplus a pénzügyi deficitnek hosszú évei után.

Ilik a kegyes ajándékért hálásnak is lenni. Ne vethesse senki szemére a magyarnak, hogy a tapasztalt nagylelkűség csak egyszer is nem kötelezte hasonlóra. Tegnap jött az ajándék s ime az országgyűlés ma viszonzásul megszavazta a sárga-fekete zászlót a — magyar királyi honvédségnek. Így tartják apró ajándékokkal a barátságot jó melegen. Csak az a csodálatos, hogy a kölcsönös szeretet és bizodalom e nyilvánulási bármily melegek, nem bírják fölmegelíteni a nemzetet. Az fázik továbbra is, sőt tán még jobban didereg, mint azelőtt.

Hiszzen van a történelemben példa rá, hogy emberek, népek küzdöttek, vértettek „szavakért”. Meg is tudtak értők halni. De talán még sem a hangret megáért, a melyvel az a szó kiejtett, vagy a jegyért, melyvel leiratott, hanem azért az értelemért, a mit a szónak a közmegegyezés általánosan elfogadott, melyet a szó kifejezett, — tartották érdemesnek küzdelemre, áldozatra.

Van-e a most diadallal életre kelt „és”-nek hasonló értelme, van-e ily értelem csatolya hozzá?

Ha kommentár nélkül, akár csak száraz napiparancsban tették volna is közzé, akadhatna talán jámbor hívó, a ki abban a holdog önállóságban ringatná magát, hogy az „és” a közös hadsereg címében a dualizmusnak s így Magyarország valamelyes állami önállóságának elismerését jelenti a közös hadsereg körében is.

De gondoskodás történt, hogy a nemzet efféle illúziókba ne ragadtassa magát. Meg van magyarra jó, hogy annak az „és”-nek melyet jelentést tulajdonítani nem szabad, megmarad minden a régi, azon egy porckia sem változik s az „és” fölvetelje nem jelent egyebet, mint annak a

„szokás”-nak hódolást, mely szerint a hadsereg címe mindenütt az uralkodó címe szerint alakul. Tehát az uralkodó címzével hozták harmóniába, — nem ám, tessék jól megérteni, a dualisztikus államszerkezettel.

Mellékesen felhozzák, hogy az az új címzés a törvénynek is megfelelő. De ugyanakkor bele magyaráznak a törvénybe oly dolgokat, a miről egy betű sem tud az a törvény, mert az a közös hadsereg intézményének „egységét és elválaszthatatlanságát” sem „elvilleg”, sem „égyérvényesen” nem említi. Olvassa el bárki a törvény szövegét: megtalálja-e benne e kifejezéseket?

Es ezért, ennek fejében kellett ma az ország törvényhozásának 122 szóval 68 ellenében megszavazni, hogy a sárga-fekete zászlónak használata ezentúl a magyar királyi honvédségben is törvényszerű legyen! Holott még a közös hadseregben sem találni törvényben gyökerező semmiféle alapját, ott is függőben, eldöntetlennek hagyta a kiegyezés.

Bizony sokra vittük, meg kell adni! Egy olyan büntő, kihívó argumentációra, a minővel ma a magyar kir. honvédelmi miniszter remekelt, — egy oly alapos és hazafias érvelés ellenében, a minő az Irányi vala: minden önérték népképviseletben biztosra lehetett volna venni a miniszter álláspontjának elbukását. Itt 54 szótöbbségre lett!

Egyetlenegy jogi vagy történelmi tétel sem áll meg azok közül, melyeket Fejérváry miniszter ma fölhozott, s azt nagyon jól tudják a képviselőház jogászai, még a miniszteri székekben is az azok mögötti sorokban is. Magának az uralkodó családunk 1804 december hó 11-én okirathoz foglalt megállapodása mondja ki, hogy az uralkodóház családi színe ezentúl is az eddigi vörös-fehér marad. Az a nyolcvannegy év előtti megállapodás, melyre a miniszter ma hivatkozott, mi mellettünk szól és ő ellene. Ő azonban katona s a katona szerint a bátraké a diadal, bátran hivatkozik tehát, mint ő mellette bizonyítóra, oly okmányra, a melyről fölteszi, hogy nem akad senki, a ki utána nézzen s magát a családi megállapodást olvassa rá a fejére.

De bármint legyen is, Irányinak abban teljesen igaza volt, a mikor a soha végképen nem alvó beolvadási törekvésekre utalt s mikor kimutatta, hová jutunk el azon a nyomon, melyen a magyar törvényhozás többsége ma a régi centralizált és abszolutisták útjára tévedt miniszternek

adott. Sehoh sem tépik le mindjárt erőszakkal a nemzet testéről a jog és törvény vértetét, hanem szép szerével igyekeznek előbb megszabadítani tőle. Most is a gyakorlati célszerűségnek, a szolgálati érdeknek különben nagyon is foglyatos s egy lehelletre is széjjelfoszló mezébe burkoltan csempészik be az abszolut császári osztrák öszbirodalom jelvényének tekintett lobogót, kiadván azt egyszerű jelzésnek, — minő egy tilalomfa, jelzőlámpa, vagy korcsmaczég — s tiszteletet igényelnek számára olyan helyen, a melynek e czéla törvényben megállapított saját jelvénye van s a mely helyen hasonló tiszteletet más jelvény igénybe nem vehet.

Ha pedig követeli, akkor nem más, mint Cessler-kalap.

Budapest, okt. 21.

Simor hercegprímás a katolikus püspöki kárt a hó 21-ére a budai primási palotába püspöki értekezletre hívta össze.

A Verordnungsblatt für das k. und k. Heer tegnap kiadása már ott viseli címében az und-ot. A lap szerkesztője sietett engedelmessé válni a legfelsőbb parancsiratnak, de bezzeg nem sietett a hadügyminiszterium, a mely ugyan a lapban még k. k. Reichskriegsministeriumnak nevezte magát. Itt emlíjük meg, hogy az und-ot a legelső alkalommal Bécsben és Prágában most azaz október 1-én a k. k. Reichskriegsministeriumnak nevezte magát. Itt emlíjük meg, hogy az und-ot a legelső alkalommal Bécsben és Prágában most azaz október 1-én a k. k. Reichskriegsministeriumnak nevezte magát.

Az országgyűlési mérsékelt ellenzők a hó 21-én a királyi palotában tartott értekezleten, az elnök mindenképp, a jelenlevők élénk helyeslése közt, Gullner Gyulának mondott köszönetet, a képviselőház mai ülésében elmondott tartalmas beszédéről. Az értekezlet most megkezdte a közutakról szóló törvényjavaslat tárgyalását és a 10-8-ig haladt. A tárgyalást azaz október 21-én a k. k. Reichskriegsministeriumnak nevezte magát. Itt emlíjük meg, hogy az und-ot a legelső alkalommal Bécsben és Prágában most azaz október 1-én a k. k. Reichskriegsministeriumnak nevezte magát.

A törvényhatósági tisztújítások.

Általános érdeklődésre tarthat igényt az a rendelet, a melyet Teleki Géza gr. belügyminiszter a törvényhatóságokhoz intézett a tisztújítás ügyében.

A rendelet szövege és tartalma már magában véve érdekes. Kiterjeszkedik az a megyei és törvényhatósági élet oly jelenlegi, melyeket mindenki ismer, melyekről mindenkinek tudomása van, melyek százele alakban variáltak beszédekben, riportokban és újságokban, de melyek hivatalosan, újszavulán aktaszérien még sohasem konstaltattak.

A belügyminiszter figyelmezteti a vármegyéket, hogy a jövő restaurációnál melőzzék a személyi, avagy családi érdekeken alapuló jogosulatlan igényeket, s csak oly egyéneknek érdemesítsenek bizalmukra, a kik a hivatalra jellemükkel, ismeretükkel és főképp minőségükkel fogva alkalmasak.

Igazán elismerésre méltó ösztönöség! A kormány e rendeletével bevallja, hogy eddig a megyei tisztújításoknál nem a kvalifikáció és az aravallóság döntött, hanem gyakran személyi és családi „jogosulatlan igények” érvényesültek.

Könnnyen felgöngyölít a rendelet alapjait. A kormány tervezte a közigazgatási reformot. A reform át akar térni a tisztviselői választási rendszerről a kinevezésre. Jól tudja, hogy az első kinevezésnél kiváló tekintettel kell majd lenni a tényleg hivatalban levőkre, mert végre a közigazgatás szükségleteiről a rendelkezésre álló elemekből kell gondoskodni. Nagy súlyt helyez tehát arra, hogy lehetőleg kvalifikált és használható anyagot nyerjen, mert különben az egész reformnak nem lehet semmi gyakorlati eredménye.

Ez a rendelet ilyen értelemben valóban okos. De a mily okos magában, oly keserű kritikát foglal magában a multra nézve. Ugyan ki felelős azért, ha a mai megyében valóban a nepotizmus uralkodik, ha valóban kvalifikálatlan egyének jutottak hivatalba, kiknek a jogosulatlan személyi érdeke érvényesültek a választásnál? Ki más mint az eddigi belügyi kormányzat. A megyei hivatalok betöltése az egyedül a kormányának felelős főispán felhatalma kezébe volt letéve. Az kapott hivatal, a kinek a főispán volt a barátja, a kinek pedig ellenében, annak felkapható az álla a hivatalról, mert ilyenre ugyan be nem jutott. S mely út vezetett legbiztosabban a főispán támogatásához? A kortesszolgálat és a „nexus”, a nexus pedig nem más, mint közvetett kortesszolgálat.

Ha a kormány nem emeli rendszerévé a kortesszolgálat jutalmazását megyei hivatalnok állások képeiben, akkor sohasem jutott volna annyira, a mire jutott, hogy meg kelljen huzni fölötte a lélekharangot. A lefolyt korszak előbb tönkre tette a megyei befolyásával s most, mikor már tönkre tette, szomorú állapotait érvül használja a megyei önkormányzat konfiskációjára, a választási rendszer megváltoztatására.

A belügyminiszteri rendeletnek van különben egy másik érdekes oldala is. A nyári szünet idején a közvéleményt élénken foglalkoztatta az a kérdés, hogy ugyan

mit tesz a kormány a küszöbön álló törvényhatósági tisztújításokkal szemben. Mindenféle hírek keringtek szándékairól. Azt híresztelték, hogy már meg van tarthatják a tisztújítást, hanem rendeltetik, vagy külön törvénnyel meghosszabbítják a most hivatalban levők mandátumát. Más oldalról azt regélték, hogy meg lesz ugyan tartva a tisztújítás, de a mandátum tartalma korlátozható fog.

Alkalmassan felmerültek e tervek a kormányánál, de elejtettek. Megtartják zavarlatlanul a tisztújítást és már most az újonnan választandó tisztikar mandátuma érvényben marad hat évig.

De viszont miképp egyeztetendő össze ezel a közigazgatási reform? Akármilyen reformtervei legyenek is a kormányának, azok már most hat esztendőig a papíron fognak maradni. A nagy garral hirdetett államosítása a közigazgatásnak mindaddig nem fogantatható, a míg le nem telt a most választandó tisztikar megbízatásának hat évi határideje.

Ezt mindenesetre örömmel veszik tudomásul a megyei választási rendszer barátai s ezek valóban nagy számmal vannak az országban. A ki időt nyer, életet nyert. Ki tudja mi minden történik hat esztendő alatt. A viszonyok addig teljesen átalakulhatnak. Más irányú férfiak kerülhetnek az államügyek élére, a kik megmegtik a választást, s a kik megmutatják, hogy hűségletes jóakarattal a választási rendszer mellett is teremthető jó közigazgatás. A választási rendszer barátai tehát rokonszenvvel fogadják a belügyminiszter rendeletét. E rendelettel a régi megye élete meghosszabbított hat esztendőre. Használja fel bölcsen restaurációnál és kormányzatnál és e hat esztendő még megmenetheti.

ORSZÁGGYÜLES.

A képviselőház ülése okt. 21-én.

Az újra összeült képviselőház ma fogott bele első fontos, komoly munkájába: a „közvetlen” szavazás tárgyát tárgyalásba. Ezelőtt ez ezután azonban a hadsereg kérdéséről volt a szó s így természetesen, hogy a ház nem oly hangulatban, nem oly érdeklődéssel tárgyalta a közvetlen szavazásról, mint a minőt ez az ügy megeredelménél. A képviselőház új buzgó hűségű Berczky Viktor ma mint előadó szerepelt. Szakavatott, a kérdés minden részletére behatólag alapos előadói beszédet hallottunk tőle. Találomra változta a közutak s a városok kezelésében az eddigi állapotokat, bebecsoltatva a kérdés történetében a világos formában változta az új javas-

Az új szem.

— Irta: Camille Flammarion. —

Az emberi szem bizonyára bűmlatos optikai szerv. Mily átlátszó ez élő kristály; a szembogárak mily finom arnyalatú vannak; mily bája, minő melyegye! Az emberi szem maga az élet, a szenvedély, a vágy, az akarat, a világosság. Mi marad meg a teremtésből, ha valamennyi szemet becsukok?

Es mégis, ime az új szemről akarunk számot adni, mely kiegészíti a miénket, s csoda dolgában felülmúlja.

Ez a szem, melynek látományait megbűmlattam, körülbelül egy méter átmérőjű s melyegye tizenöt méter. Kristályt egy óriás üveglencse képezi, rezechártyáját pedig sűrűfóliát képezik. Valóban óriás szem, melyet ha ember hordana, annak az embernek, mostani szervezetünk arányában száz méter magasnak kellene lenni, úgy hogy az Eiffel-torony alatt csak alázatos meghajással mehetne el. Az új szem négy nevezetes tulajdonságával mülja felül a miénket, tudniillik gyorsabban, neszesebb, kitartóbban lát, mint a miénk s azonfölül hivatkozott, a mit látott.

Egy ezredrés másodpercz alatt fényképezi a napot föltaival, langjaival, tűzhegyeivel, háborgásával együtt s elmulhatn okmányt készít róla. Irányozzuk aztán az új szemet a legsötétebb éjben az ég bármely tájéka felé, a végtelen mélységben csillagokat, világotak fedez föl, melyeket emberi szem, bármily messzelátó segítségével soha meg nem láthat.

Az új szem kitartóbb a látásban, mint a mi szemünk. A mit mi pár másodpercznyi megfigyelés után meg nem látunk, azt meg szem is látjuk soha. Az új szem pedig nézhet hosszán, kitartóan, órákon át s minél kitartóbban néz, annál biztosabban látott, a nélkül, hogy elfáradt volna.

S aztán a mi fő: rezechártyáján meg is örzi mindezt, a mit látott. A mi szemünk csak egy pillanatra tartja meg a fölvet képeket. Tegyük föl például, hogy agyon üt ön egy embert, a ki karcsúval ülvé nyugodtan tünik el a háttérben (a feltétel nem is olyan vakmerő ezen a bolygón, melynek minden polgára katona, kik egyremásra gyilkolnak, úgy hogy napjára átlag ezerszáz emberölés esik), aztan kitűpi szemét s megmossa tímó oldatban. E szem megörzi az ablak képét. A dolgok szabályos menetében a szem nem tartja meg a képeket... meggyűlöli vele a bája. Az az óriás szem pedig, a melyről beszélünk, egyszerűen a fotográfáló szem, megörzi mindazt, a mit látott. Csak a rezechártyát kell kicserélni.

A párisi csillagvizsgálóban most ültek össze a világ legnevezetesebb csillagvizsgálói, hogy megállapítsák az új eszközök alkalmazását s csillagos egy új s kimerítő tanulmányozásban.

A kongresszus elé nagyzerű hold-, nap-, csillag-, ködfóliát, bolygófényképeket terjesztettek s bemutaták, hogyan lehet újabb tárgyeket élni. Nemelyik fényképen úgy látszottak a hold hegyei s tűzha-

gyoi, mintha pusztán szemmel negyven mérföldnyit távolból látnók.

Az új szem minden faradság nélkül gyorsan s jobban lát, mint a mi szemünk. Le lehet vele fényképezni a villámot, s a nyert képen tetszés szerint tanulmányozhatni a leg óceánjáró állatokról szikra titáni harcait, melyet ezer akadályval vív, melyet megváltoztatják utják s szűk cikázások szűkellésai. Lefényképezhetni a paripát leggyorsabb futásában s úgy tűnik föl a képen, mintha állana; le lehet fotográfálni a gyorsanot, a kildőt gölyöt.

Ez a mesterséges retina valóban gyorsabban és jobban lát. És a miénköt csodálatosan elütő természetével oly mélységekbe behatol, a hova mi nem látunk s nem is fogunk látni soha.

Tekintsünk például egy oly messzelátóra, melynek objektíve harmincz centiméter átmérővel bír, belvilága pedig negyedik méter: e messzelátón meglátjuk a tizenegyed rangú csillagokat, vagyis körülbelül negyvenegy millió minden fajta csillagot látunk.

Most pedig nezzük meg, hogyan működik az új szem. A legnagyobb csillagok egy pillanat alatt felűnnek retináján s ott hagyják képeket. Egy másodpercz ötred-része elegendő az elsőrangú csillagok számára; egy másodpercz századrésze a másodrangú csillagoké; egy másodpercz tizedrésze a negyedrangúakra és így tovább. Ekként nem egészen egy másodpercz alatt az új szem mindazt meglátja a mit mi szabad szemmel látunk.

Ez még mind semmi. Azok a csillagok is, melyeket csak messzelátóval láthatunk, felűnnek az új szem retináján s ott hagyják képeket. A hetedrangú csillagok fölvetelére elég egy másodpercz is, a nyolcdrangúakra két másodpercz, a kilencedrangúakra három másodpercz, a tizedik rangúakra husz másodpercz; a tizenegyedik rangúakra ötven másodpercz; a tizenkettedik rangúakra két percz; a tizenharmadik rangúakra öt percz, a tizenegyedik rangúakra tizenhárom percz.

Következésképp az új szem egy negyed óra alatt az égnék azt a táját, mely felé irányozva volt, teljesen fényképezi. Ha ily szemeket kellő számmal állítunk elő s rendszeresen az ég valamilyen tájéka felé irányozva osztjuk be, le lehet fényképezni az egész csillagos eget egy képre s így nyerni oly égetképet, melyet ma uton csak száz év munkája alatt lehetett volna előállítani.

De most kezdődik még az igazi csuda.

Hagyjuk az új szemet tovább működni s behatol az ismeretlenbe. Ez új szem az első meglekintese meglátja a tizenötöd rangú csillagokat, vagyis lát százharmincznegy millió csillagot. Müködik még tovább s egy óra lusz percz alatt felviszi a tizenhatodrangú csillagokat, úgy hogy az elküprázott szemlélő negyszázmillió csillag fényét látja előtűnti.

Amberiség történetében soha még ehez fogható, a végtelenség tükáiba hatoló ily eszköz nem volt az ember birtokában. A fényképez tisztán fölvézi valamennyi csillag képét, bármily távol le-

gyen is s okmányként megörzi, melyet aztán tetszés szerint lehet tanulmányozni. Ki tudja, hátha egykor sikerül a műszerök tökéletesítésével s meg a mainál is jobb módszerrel meglátni a Vénus, a Mars lakóit. Az új szem hatalmas a végtelenség terjed. Itt van például egy tizenötödik, egy tizenhatodik, egy tizenhetedik rangú csillag, egy a miénkhez fogható nap, oly távolban tőlünk, hogy fényének ezer vagy millió esztendőre van szüksége, hogy hozzánk érjen, noha a fény egy másodpercz alatt harminczszáz kilométer halallan gyorsasággal halad; s a nap oly távol van tőlünk, hogy fény megelhet nem is érkezik el hozzánk. Az emberi szem e napot ki sem találta volna az új szem bűmlatos szerkezete nélkül. Most pedig egy gyenge fényugár elegendő, hogy megértsen a vegyi lapot s ott hagyja rajta a fényt lövellő test képét örökké.

S ez a csillag lehetett volna a tizennyolcadik, a tizenkilencedik, a huszadik, sőt a további rangú csillagok közül, oly kicsiny, hogy az emberi szem a legjobb teleszkop segítségével soha meg nem láthatta vala. Parányi éther-fénye mégis elérkezett s megérintette az élebe helyezett vegyi lapot. E fény megelhet millió esztendőn át utazott. Mikor elindult, a föld s lakói még nem is léteztek; e bolygón még nem volt egyetlen gondolkodó lény, világnak még nem szűlölöb volt; meglehet, hogy a bolygót borító tengerekből akkor kezdett kiemelkedni egy-egy szazszázd, az organizmus elemei akkor képződhettek a vizek melyén, előkezítve a jövődők fejlődését. Ez a vegyi lap visszavezet bennünket a mindenség kezdetére. Az alatt, mi a fény, mely most megűti a vegyi lapot, átfutotta a mindenséget, a föld egész története létrejött s a történetben az emberiség nem egyebb, mint egy habfodrozat, egy pillanat. Ugyanegy idő alatt annak a napnak története is, mely most a vegyi lapot érinti, végbement, meglehet, hogy a nap már rég ki is aludott, meglehet nem is létezik többé. Így hát ez az új szem, mely átviz mienket a végtelenségben egyáltalán visszavezet a mindenség eredetére.

A végtelen! Az örökkévalóság! A mostani csillagászat elvezet hozzá mienket. Hogyan vegyünk róla mértéket. A villám gyorsaságával repülve millió esztendőre volna szükségünk, hogy elérhessük azokat a régiókat, a hol e távoli napok tündökölnek. De odajutva is egy lépéssel sem lennénk közelebb a tér határainhoz, mert a tér korlátlan, a végtelenség nincs mértéke s mindenfelé, bármely irányban annyi a világegyetem, az egymást váltó nap, hogy ha a vegyi lapot elég sokáig hagyunk müködni, betelnek fénylő pontokkal, hogy ne ábrázoljon más egy csillagokkal behintett, minden izében ragyogó égnél. Mert mindenütt, akár merre irányozzuk tekintetünket, a napoknak nincs száma, egyik háta mögött áll a másik.

Es mi is e világok egyikén lakunk, egyen a legközépszerűbbek közül, a végtelen mindenség egyik pontján, melyet a végtelen számú napok egyike világit meg, lakunk szűk korlátok közt, igazi selyem-

bogarakként, nem ismerve az okokat, a világ felől örök illúzióban élve, elég parányiak arra, hogy azt képzeljük, hogy ismerünk valamit, bizelkedve gyermekes módon magunknak, hogy uralkodunk a természetben. Egy materialistának mondja magát, a nélkül, hogy tudna valamit az anyag lényéről, másik spiritualistának, a nélkül, hogy egy szót tudna a szellem felől. Tulajdonképp pedig minden gondolkodó lelkeben a skepticizmus él, mert a biztos tudásra képtelenek éreznek magukat.

Még vakondutányi földünk is nagy fölőgasnak számára, mert fölűlünk a harangláb patriotizmusát s mindazokat a társadalmi osztályokat, melyek darabokra szelődtek a fejtverekbe támasztott földet.

A csillagász azt óhajtáná, vajna a kormányzók, a törvényhozók, a politikusok beletekintenek az ég térképeibe s meg tudnák érteni. E nyugodt szemlélődés talán több hasznára válnék az emberiségnek, mint a fejedelmek és diplomaták összes kongresszusa. Ha tudnák, hogy mily parányi a föld, talán nem vadgálnák darabokra. Béke uralkodnék a földön, a vagyonosodás lépne a vesztőző és szegényekhez katonai örölség helyébe. A politikai élettelétek megszűnének s az emberek ekkor szabadon emelkedhetnének a mindenség tanulmányába s élvezhetnék az intellektuális élet gyönyörét. Időig azonban még nem jutunk. Es ez az új szem meg egy tíköt fog elárulni addig, a míg az emberi szem, az ész s a tudomány uralmat látja meg a keringő földtekén.

EGY HÁZASSÁG TIFKA.

— FRANCZIA REGÉNY. —

— Nem is tudhatja ön, hogy mennyire kedves! Ő is árva. Az anyja tizenkét évvel ezelőt halt meg — szerencséjére, mondanám, ha nem én.

— Miért?

— Szomorú asszony volt, s úgy hiszen beteges is. A leányát nem szerette s nem is foglalkozott vele soha. Egy barátom viselte aztan gondját a kicsikénnek s nevelte a saját leányával együtt, még pedig kitűnően. Raymond jött a házba... En voltalak azt hiszem, hogy a barátom Raymondot a saját legnagyobbik leányának szemelte ki; de az én öcsém örölen beleszeretett Estellebe és hozzá kellett adni, akarla, nem akarla... E miatt aztan meg is hidegült a viszony köztünk és Polyreus közt. Igaz, hogy baj, de nem tehelek róla! S köztünk legyen mondva, szászorta jobban szeretem Estellet, mint a Polyreus-lyányokat együttvéve. Nagyon lakarosan, de gyűrtöt képecskéjökkel valósgos apó szalon-papagájcskák; a mi Estelle-ünk pedig asszony! Igazi Bertollesné lesz.

— Mily lelkesedés! monda Benoisit mosolyogva.

— Lelekésed? megengedem. Egész életem abban telt, és sok örömet köszönhetek neki, elhíhelt. Mantel és sok örömet köszönhetek neki, elhíhelt. Mantel és sok örömet köszönhetek neki, elhíhelt. Mantel és sok örömet köszönhetek neki, elhíhelt.

— Megnézem, hogyan öltöztetik azt a gyermeket. Megengedi? A viszonzlatásra!

S ugyanazon az ajton távozott, a melyen Estelle csak az imént ment ki, egyedül hagyva Benois-t a gondolatáival.

II.

Raymond megállt volt a lépcsőházban, hogy a családtagok valamit utasítsat adjon. Aztán pedig a meglepetést gazda tekintetével nézett szét.

A gazdag palota megtörtölt eredeti színeinek frissességét és aranyozásának fényét, mely a husz évi pihenés csak enyhébbé s a szemre nézve kellemesebbé tette, mint a mihen újkorában volt. A nagy királyok, melyek több mint kétszáz év óta voltak a család birtokában, vastag redőkkel borítottak a márványfalakat s vastag hájtásokkal értek le a lépcsőfokokra; a világosságot a magasból egy íves kapu bocsátotta le, melynek áttört oszlop-foglaltatónál régi himzett, aranyal kivarrt kelmék csüngtek fel; a bíborvörös szőnyeg élesen vált le a fekete falaségeről; az alakú sűrű csoportjai foglalták az üres helyeket; a faragott lépcsőkorlátok fölött nagy zöld pálmák hajoltak össze diadalívvel gyantán. Az örömeik és pompának e menyezete alatt szaladt Raymond két órával ezelőt, karján vezelve fehérbe öltözött és szűzi virággal koszorúzott fiatal hitvest. Még néhány percz s ismét elmennek alatta, egyszerűen úi ruhában, s ez a gondolat hevesebb dobogásra készítette a fiatal ember szívet.

Áldott óra volt az, a melyben bevezette őt atyja ősi házába; de az, a melyben egyedül viszi el magával, örökre a magáé gyantán, az még szászorta boldogabb lesz.

Raymond némi sietéssel adta ki végső utasításait a közelebbi napokra s aztán előszóltotta Jean-t, az inasát.

— Készen van minden, monda emez, a frakkban és fehér nyakravalóban is katonás külsejű, körülbelül negyven éves ember, — egy kis tüzet gyújtottam a kapitány ur szobájában, mert hüvösebb volt, mint a szalonok.

— Jól van, Jean, monda Raymond szórakozottan.

— A ma érkezett levelek ott vannak az íróasztalon.

— Köszönöm. Menj be az öltözőbe és várj meg. Mindjárt ott leszek. Hadd meg egyuttal, hogy értesítsenek, ha az országban előbb találna [készen lenni, mint én.

lat intézkedéseit s megelözve a várható támadások...
Az elnök: Pékny Tamás; jegyzők: Dárday Sándor, Beóthy Algoner, Jay Adol.

gyalás végett a közgazdasági bizottsághoz utasítani.
Végül 7. Jelentés a közgazdasági bizottság 1888-ban...
Kiadtnak az illető bizottságok.

II.
Elnök: Pékny Tamás; jegyzők: Dárday Sándor, Beóthy Algoner, Jay Adol.
Az elnök jelent a t. háznak, hogy a közgazdasági...
Az elnök bemutatja Borsodvármegye közönségének...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

gyalás végett a közgazdasági bizottsághoz utasítani.
Végül 7. Jelentés a közgazdasági bizottság 1888-ban...
Kiadtnak az illető bizottságok.

II.
Elnök: Pékny Tamás; jegyzők: Dárday Sándor, Beóthy Algoner, Jay Adol.
Az elnök jelent a t. háznak, hogy a közgazdasági...
Az elnök bemutatja Borsodvármegye közönségének...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

gyalás végett a közgazdasági bizottsághoz utasítani.
Végül 7. Jelentés a közgazdasági bizottság 1888-ban...
Kiadtnak az illető bizottságok.

II.
Elnök: Pékny Tamás; jegyzők: Dárday Sándor, Beóthy Algoner, Jay Adol.
Az elnök jelent a t. háznak, hogy a közgazdasági...
Az elnök bemutatja Borsodvármegye közönségének...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

gyalás végett a közgazdasági bizottsághoz utasítani.
Végül 7. Jelentés a közgazdasági bizottság 1888-ban...
Kiadtnak az illető bizottságok.

II.
Elnök: Pékny Tamás; jegyzők: Dárday Sándor, Beóthy Algoner, Jay Adol.
Az elnök jelent a t. háznak, hogy a közgazdasági...
Az elnök bemutatja Borsodvármegye közönségének...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

gyalás végett a közgazdasági bizottsághoz utasítani.
Végül 7. Jelentés a közgazdasági bizottság 1888-ban...
Kiadtnak az illető bizottságok.

II.
Elnök: Pékny Tamás; jegyzők: Dárday Sándor, Beóthy Algoner, Jay Adol.
Az elnök jelent a t. háznak, hogy a közgazdasági...
Az elnök bemutatja Borsodvármegye közönségének...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter. (Halljuk!)
Mindenképpen van szerencsém megújítani a köv...
A hivatalos lapban levő politikai tények a törvény...
Elnök: E tekintetben határozat nem hozván, következik a napirend, jelszót megadják és a közgazdasági...

minden este köszöntötte atyját tekintetével a gondolatát.
Szoke, gyöngy árca anyjának a képe elmosdott az emlékezetből, mint azok a régi fényképek...
S a mint a szobába lépett, Raymond most is az arczsképe tekintett és a sebre gondolt.

a felelet érdemeseket a másikra, mint a ki hozzá van szokva a dolgok rendes és gyors elintézéséhez.
Türelmetlenségében, hogy minél előbb a végére érjen, kétszer is megnézte az óráját, s látva, hogy még van ideje, folytatta munkáját, már csak azért is erőltette reá magát, hogy leggyőze eszelen türelmetlenségét és vágyakozását, mely minden pillanatban erőt vett rajta.

„ANGYALKÁ.”
— ANGOL REGÉNY —
Igy szölv, a gróf vizsgáló tekintetével élesen a nevére szegezte.
— Egyetlen egy sincs, felelé ez lassan.

XVII. FEJEZET.
A táncznak vége volt, már nagyban kiabáltak a kocsik után, de a fiatal szépség tette, mintha nem hallaná.
A karácsonyfát már kora este meggyújtották a nagy csarnokban és körülötte vagy százötven minden kora és rangu gyermek állt szótlan, csendes elragadtatásban.

este nem viselt ékszer, ... csak egy pár illatos rózsza volt a keblére tűzve és egy fehér rózsza a hajában, mig egy csomó friss fehér rózsza leggyőze ékítette.
Sugár, karcsu alakjával ép a kandelabhoz támaszkodott, midőn Savage úr újra felejté jött az új kezdődő táncra kéni fel őt.
— Asszonyom, ön el van foglalta? kérde meg-lepetten.

